

Sygn. akt: X U 253/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 września 2018 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Chlipała - Kozioł

Protokolant: Katarzyna Kunik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 września 2018 r. we W.

sprawy z odwołania wnioskodawcy **K. J.**

od decyzji strony pozwanej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 28.03.2018 r., znak: (...)

o zasiłek chorobowy

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 28.03.2018 r. w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy K. J. prawo do zasiłku chorobowego po ustaniu ubezpieczenia za dzień 4.03.2018 r.;

II. orzeka, że koszty sądowe ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca **K. J.** wniósł odwołanie od decyzji organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 28.03.2018 r., znak (...) - (...), w której organ rentowy odmówił mu prawa do zasiłku chorobowego po ustaniu ubezpieczenia za dzień 4.03.2018 r. z powodu podjęcia zatrudnienia na podstawie umowy o pracę zawartej z B. P. S.A. od dnia 4.03.2018 r.

W uzasadnieniu wnioskodawca wskazał, że umowę o pracę z (...) S.A. zawarł o d dnia 5.03.2018 r., nie zaś od 4.03.2018 r. Informacja zawarta w decyzji ZUS jest zatem sprzeczna ze stanem faktycznym. Zarzucił, że ZUS nie dostrzegł różnicy między zawarciem umowy o pracę z jej rozpoczęciem, w tym wykonywaniem pracy zarobkowej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy **Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.** domagał się jego oddalenia.

W uzasadnieniu wskazał, że w okresie orzeczonej niezdolności do pracy w dniu 4.03.2018 . r wnioskodawca podjął działalność zarobkową z tytułu umowy o pracę w B. P. S.A. Z uwagi na fakt, iż zatrudnienie z tytułu umowy o pracę zawartej z B. P. S.A. zapewnia wnioskodawcy prawo do świadczeń za dzień 4.03.2018 r., brak jest prawa do wypłaty zasiłku chorobowego za ten dzień po ustaniu zatrudnienia.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. J. był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w okresie od 4.12.2017 r. do dnia 3.03.2018 r. w Krajowym Rejestrze Długów – Sprzedaż we W. i z tego tytułu podlegał ubezpieczeniem społecznym. Z dniem 3.01.2018 r. stał się niezdolny do pracy z powodu choroby, która trwała nieprzerwanie do 4.03.2018 r.

Dowody: okoliczności bezsporne, a nadto:

dokumenty zgromadzone w aktach rentowych (załącznik), w szczególności świadectwo pracy wnioskodawcy, zaświadczenie płatnika składek ZUS Z-3, zaświadczenie lekarskie

W dniu 5.03.2018 r. K. J. zawarł umowę o pracę z B. P. S.A. Centrala w B.. Jako dzień rozpoczęcia pracy wskazano w umowie (...).03.2018 r.

Dowody: umowa o pracę k. 6

(...) Bank (...) S.A. dokonał zgłoszenia wnioskodawcy do ubezpieczeń społecznych od dnia 4.03.2018 r.

Decyzją z dnia 28.03.2018 r. organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego po ustaniu ubezpieczenia za dzień 4.02.2018 r. z powodu podjęcia w dniu 4.03.2018 r., w trakcie orzeczonej niezdolności do pracy, działalności zarobkowej z tytułu umowy o pracę w (...) S.A.

Dowody: okoliczności bezsporne, a nadto:

dokumenty zgromadzone w aktach rentowych (załącznik), w szczególności decyzja z dnia 28.03.2018 r.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Odwołanie było uzasadnione.

Zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121, z późn. zm.), zwanym dalej "ubezpieczonymi". Jak stanowi art. 2 ust. 1 powołanej ustawy, świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zwanego dalej "ubezpieczeniem chorobowym", obejmują m.in. zasiłek chorobowy. Jak stanowi art. 2 powołanej ustawy, użyte w ustawie określenie „tytuł ubezpieczenia chorobowego” oznacza „zatrudnienie lub inną działalność, których podjęcie rodzi obowiązek ubezpieczenia chorobowego lub uprawnienie do objęcia tym ubezpieczeniem na zasadach dobrowolności w rozumieniu przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych”.

Jak wynika z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami. Zgodnie z art. 11 ust 1 u.s.u.s., Obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu podlegają osoby wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 1, 3 i 12, a zatem m.in. pracownicy.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego

Zgodnie z art. 13 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy:

1) ma ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy;

2) kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby;

- 3) nie nabyła prawa do zasiłku w czasie ubezpieczenia, w przypadkach określonych w art. 4 ust. 1;
- 4) jest uprawniona do zasiłku dla bezrobotnych, zasiłku przedemerytalnego, świadczenia przedemerytalnego lub nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego;
- 5) podlega obowiązkowo ubezpieczeniu społecznemu rolników określonego w przepisach o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Ratio legis regulacji przyznającej prawo do zasiłku chorobowego po ustaniu zatrudnienia jest dostarczanie środków utrzymania ubezpieczonemu, któremu choroba przeszkodziła w znalezieniu nowego zatrudnienia. W sytuacji więc kiedy zainteresowany ma inne źródło dochodu (emeryturę, rentę, zasiłek dla bezrobotnych, zasiłek chorobowy z tytułu równoległe trwającego zatrudnienia, dochód z działalności gospodarczej), nie będzie mu przysługiwał zasiłek z tytułu ubezpieczenia, które ustało. Wspólną cechą przyczyn wyłączających prawo do zasiłku jest istnienie innych źródeł dochodów z ubezpieczenia społecznego (emerytura lub renta z tytułu niezdolności do pracy), z Funduszu Pracy (zasiłek dla bezrobotnych, zasiłek lub świadczenie przedemerytalne) bądź z własnej kontynuowanej lub podjętej działalności zarobkowej (dochód z tej działalności lub zasiłek chorobowy z tytułu kontynuowanej równoległe lub nowej aktywności zawodowej, nabyty na ogólnych zasadach). We wszystkich tych przypadkach wypłata zasiłku chorobowego po ustaniu ubezpieczenia byłaby sprzeczna z ratio legis omawianej regulacji, która sprowadza się do dostarczenia środków utrzymania byłemu ubezpieczonemu, który z powodu ustania pracy zarobkowej traci dotychczasowe dochody, a któremu choroba przeszkodziła w znalezieniu i podjęciu nowej pracy zarobkowej, a tym samym nowego źródła dochodów (H. Pławucka, glosa do uchwały SN z dnia 30 sierpnia 2001 r., III ZP 11/2001, OSP 2002, z. 12, poz. 599).

Jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 4.06.2012 r., I UK 13/12, prawo do zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia ma charakter wyjątkowy. Wyjątkowość wyraża się w przyznaniu prawa do świadczenia w okresie, za który nie jest opłacana składka, osobom niepodlegającym ubezpieczeniu. Zasiłek chorobowy zastępuje utracony zarobek. Ryzykiem chronionym jest w tym przypadku niemożność wykonywania (kontynuowania lub podjęcia) każdej działalności zarobkowej, zarówno tej, której wykonywanie dawało tytuł do objęcia ubezpieczeniem, jak i wykonywanej równoległe z taką działalnością a ponadto jakiegokolwiek nowej działalności dającej źródło utrzymania. Jeżeli po ustaniu tytułu ubezpieczenia dojdzie do kontynuowania lub podjęcia działalności zostanie ona objęta ubezpieczeniem chorobowym. Wówczas zdarzenie ubezpieczeniowe (choroba) będzie pozostawać w związku z nowym tytułem ubezpieczeniowym (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 30 sierpnia 2001 r., III ZP 11/01 OSP 2002 Nr 1, poz. 18, OSP 2002 Nr 12, poz. 151 z glosą H. Pławuckiej).

W ocenie Sądu Rejonowego, pozbawienie wnioskodawcy w niniejszej sprawie prawa do zasiłku chorobowego po ustaniu zatrudnienia i ubezpieczenia, tj. za dzień 4.03.2018 r., było nieuzasadnione, ponieważ, wbrew ustaleniom organu rentowego, nie kontynuował on w dniu 4.03.2018 r. ani nie podjął w tym dniu działalności zarobkowej stanowiącej tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającej prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że w ramach postępowania wyjaśniającego w ZUS ustalono, że płatnik B. P. S.A. zgłosił wnioskodawcę do ubezpieczeń społecznych z tytułu umowy o pracę od dnia 4.03.2018 r. Jednakże w toku postępowania sądowego wnioskodawca podniósł i wykazał, że umowę o pracę z B. P. S.A. zawarł w dniu 5.03.2018 r., w szczególności zaś udowodnił, że wskazanym w umowie dniem rozpoczęcia pracy był dzień 5.03.2018 r. Podniósł również – i nie było to kwestionowane przez organ rentowy – że w dniu 4.03.2018 r. nie podjął żadnej innej działalności zarobkowej. Okoliczność związania umową o pracę od dnia 5.03.2018 r. i niezawarcia umowy zlecenia ani nie wykonywania innej działalności zarobkowej wnioskodawca podniósł również w oświadczeniu złożonym w dniu 29.03.2018 r. na druku Z-10.

W ocenie Sądu Rejonowego ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że płatnik błędnie zgłosił wnioskodawcę do ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę od dnia 4.03.2018 r., zamiast prawidłowo od dnia 5.03.2018 r. Nie ulega wątpliwości, że omyłka ta nie może mieć wpływu na prawo

ubezpieczonego do uzyskania świadczenia z tytułu zasiłku chorobowego po ustaniu zatrudnienia u poprzedniego pracodawcy, a przed faktycznym podjęciem zatrudnienia u nowego pracodawcy.

Ponadto na marginesie wskazać należy, że nawet gdyby umowa o pracę była formalnie zawarta przez wnioskodawcę w dniu 4.03.2018 r., ale wskazanym w niej dniem rozpoczęcia wykonywania pracy byłby dzień 5.03.2018 r., a także w przypadku, gdyby w dniu 4.03.2018 r. wnioskodawca zawarł inną umowę z B. P. S.A. (np. o współpracy, agencyjną), ale wykonywanie czynności z tej umowy rozpocząłby od dnia 5.03.2018 r., to nadal nie byłoby podstaw do odmowy prawa do zasiłku chorobowego po ustaniu ubezpieczenia za dzień 4.03.2018 r. Brak prawa do zasiłku jest bowiem uwarunkowany kontynuowaniem lub podjęciem działalności zarobkowej stanowiącej tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającej prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby, nie zaś formalnym podpisaniem umowy.

Stan faktyczny sprawy w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia Sąd ustalił na podstawie niekwestionowanych przez żadną ze stron dokumentów. Sąd pominął przesłuchanie wnioskodawcy jako zbędne dla rozstrzygnięcia, mając na uwadze, że dowód z przesłuchania stron ma charakter subsydiarny i winien być przeprowadzany wtedy, gdy istnieje taka potrzeba po zgromadzeniu pozostałego materiału dowodowego. W niniejszej sprawie potrzeby takiej zaś nie było.

Z powyższych względów Sąd uznał, że odwołanie wnioskodawcy od decyzji organu rentowego było uzasadnione i na podstawie art. 477¹⁴ k.p.c. uwzględnił je w całości.

O kosztach sądowych w punkcie II sentencji wyroku orzeczono w oparciu o art. 98 oraz art. 96 ust. pkt 4 w zw. z art. 36 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.).

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.